

Gitmek Gidebildiğin Yere Kadar

– Ali SEL · 31 Ağustos 2011

Sevgili Dostlar.

Gitmek "Gidebildiğin kadar", Gezmek,"Gezebildiğin kadar" ve toplamak düşleri tüy hafifliğinde, tabii ki çok güzel. Ama "Nereye kadar" deyince, derim ki; -Durun biraz. İnsan her sabah açınca gözlerini yeni güne, belleğinde açılır yeni bir sayfa, bembeyaz. Ülkelerim var, anılarım, insanlarımla altı kıtada, bana yetmez. Açınca gözlerimi her sabah, çıldırır anılarımla, özlemlerim rahat vermez.

Diyeceksiniz ki, "-Aah... şu engeller olmasa. İş gücü, çoluk çocuk derdi, hele şu ekonomik zorluklar." Olsun varsın ! İnsan isterse aşar geçer tek tek tüm zorlukları. Kapatınca gözlerini, istediğin yaşta oluverirsin! 'Harun' gibi zenginleşirsin. Alır başını gidersin dilediğin yere, dilediğince/başını buyruk. Artık senindir tüm kentleri, denizleri dünyanın ! Sen bir başla kurmaya düşlerini, bak nasıl yok olacak tüm karşı koyuşları seni gizli gizli kıskanan insanların. Hatta boş ver söylenenlere, yazılanlara. İsterse dünyanın en ünlü şairi bile olsa, şiirlere yazsa...

"yeni ülkeler bulamayacaksın!
bulamayacaksın yeni bir deniz!
hep peşinden izleyecek, durmadan seni bu kent!
aynı sokaklarda dolaşacak
ve aynı mahallede yaşlanacaksın,
ve burada, bu aynı evde ağaracak saçların!
bir başka kent bekleme sakın, hep aynı kente varacaksın,
sana ne bir gemi, ne de bir yol var,
zira nasıl heder ettiysen hayatını bu köşede,
yıktın onu, yok ettin tüm yeryüzünde!" -KAVAFİS-

Yaklaşık on beş yıl uluslararası ticaret gemilerinde Elektrik Zabiti olarak görev yaptım. Avustralya hariç, gitmediğim ülke kalmadı gibi. Ama inanın, bana yetmedi. Keşke olsa da 'sonuna kadar' gidebilsem. Ama şimdi, çoktandır "Yerim yok – yenim dar" bahanesi arkasına sığındığım, yapmadığım bir şey hatırladım. Şart mı işi gücü koymak bir yana, terk etmek çoluk çocuğu, eşi dostu ? Bir düş kur, yaşa tüm geçmişini bir daha. Hatta yaşa yaşamadıklarını, yaşayamadıklarını da. Ve savur düşlerini, dostlardan yana, belki yakalarsın gülüşlerini.

Madem ki, dedim/ kendime/elin kalem tutuyor (acizane) ne hakkın var bunca birikimi kendine saklamaya. Hadi, "Yediğin içtiğin senin olsun, sen gördüklerini/yaşadıklarını anlat". Ama kolay değil ki,

yürek ister. Hele bir soluklanayım ! bir de cesaretimi toplayabilirsem eğer, başlarız bir ucundan. Bana (**
bize ! **) da bu yakışır.

Tabii ki,"Nereye kadar " olursa olsun. Ne dersiniz ?

Saygılarla efendim.

....yaklaşık 3 yıl önce yazılmış bir yazı

.....Yaklaşık 3 yıl önce